

ATTI DEL CAPITOLO SUPERIORE

DELLA SOCIETÀ SALESIANA

DIE 26 APRILIS

IN FESTO

BEATI IOANNIS BOSCO CONF.

DIE 26 APRILIS

**IN FESTO
BEATI IOANNIS BOSCO CONF.**

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ioánnes Bosco, húmili loco natus apud Castrum Novum in Astén-sibus atque sanctíssime, patre amíссо, disciplína matérna insti-tútus, mira de se vel a prima aetáte porténdit. Ingénio enim mitis atque ad pietátem pronus, singulári se gerébat auctoritáte inter aequáles, quorum lites dirímere, fácales rixas compónere, túrpia verba iocósque lascívos compéscere, matúre coepit. Tum verbis eos iucúndis ad se advocáre, ludis preces insérere, quae in templo arri-puísset mirábili sermónis copia ac dulcédine reférre, ad Poeniténtiae et Eucharístiae sacraménta rite suscipiéndá puérulos quam primum quamque crebérrime indúcere satégit. Oris quoque decor verecúndus, morum elegántia, rerum verborúmque memória plane singuláris per-mágnam ómnibus de eo expectatióem movébant. Licet vero, fami-liáris rei angústia pressus, labórum aerumnarúmque plenam adole-scéntiam egísset, id tamen unum hílaris ac Deo fidens conténdit, ut sacerdótio augerétur.

LECTIO V.

Voti tandem compos efféctus, Augústam Taurinórum pétiit, quo acrius, Beáto Iosépho Cafáссо magístro, et in sciéntia sanctórum proficeret et ad sacram morum doctrínam addiscéndam ánimum

adiungeret. Ibi autem, cum voluntátis inclinatioe tum supérno instinctu incitátus, in adolescéntulos suum ánimum convértit, ut prima iis christiánae sapiéntiae tráderet rudiménta. Quorum cum fieret in dies maior númerus, sedem ad eos coadunándos stábilem ac firmam, haud sine caelésti afflátu, áspéris et diutúrnis difficultátibus superátis, in illa urbis parte collocávit, quae vulgo Valdócco appellátur, in eámque rem totus incúbuit. Paulo vero post, Vírgine Deípara auxiliánte, quae ei puérulo per visum in somniis futúra ómnia aperúerat, Ioánnes Salesianórum Societátem institúere decrevít, cuius esset praesértim iuveniles ánimas Christo lucrifácere: ítem novam familiam suscepít constituéndam Sacrárum Vírginum, quae, ab Auxiliatríce Dei Matre nuncupátae, adolescéntulas dirigerent in vias Dómini; quibus demum pium Cooperatórum coetum adiecit ad Salesianórum ópera stúdio ac pietáte fovénda. Itaque brevi factum est, ut haud mediócrem civili et christiánae societáti utilitátem afférret.

LECTIO VI.

Animárum enim stúdio flagrans, nulli pepércit labóri nullique impénsae, ut festórum ascetéria diérum pro adolescéntulis, pupillórum hospítia, pusiónum operariórum scholas, aedes pueris aléndis instituéndis, templa Deo longe latéque per orbem excitáret. Simul Christi fidem in Subalpínis verbo et exémplo fovére, tota Itália óptimos libros conficiéndo edéndo divulgándo tutári, Evangélii praecónes ad gentes infidéles saepe mitténdo propagáre non désiit. Simplex ac rectus homo Dei, ad omne bonum opus instrúctus, difícilé dictu est, quánam potíssimum virtúte praestítérít; nam a téneris annis ad últimam usque senectútem admirábili morum sanctitáte, omnímóda caritáte, religióne pientíssima excélluit. Tria autem pietátis offícia suis máxime commendávit: ut quam saepíssime ad sacram exhomologésim sacrámque synáxim accéderent, ut Mariám Auxiliatricem peramánter cólerent, ut Pontíficem Máximum filiáli obséquio prosequeréntur. Nec siléntio praetereúndum est, eum, in difficillimis rerum adiúctis, praesto non semel Románo Pontífici adfuisse, ut mala ex légibus contra Ecclésiám eo témpore latis deriváta temperáret. Vitae cursum, tot tantisque opéribus ac labóribus refértum, confécit pridie kaléndas februárias anno salutíferae redemptionis millésimo octingentésimo octogésimo octávo, aetátis suae septuagésimo tértio. Quem multis ante et post óbitum miráculis clarum Píus undécimus, Póntifex Máximus, magna ánimi sui laetítia in Beatórum númerum rétulit.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthaéum.

Cap. XVIII, 1-11.

LECTIO VII.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno caelórum? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

(In Cap. 18 MATTH., *Hom.* 60).

Viden quot modis nos indúcat Dóminus ad curam vel minórum fratrum? Ne itaque dixeris: Aerárius est ille, aut calceórum sutor, agrícola, insípiens, ut ideo despicias illum. Ne enim in illud mali incidás, perpénde quot modis te indúcat, ut modéste agas et eórum curam geras. Puerum in medio státuit et ait: Efficiámini ut párvuli: et: Quicúmque suscepérit párvulum talem, me súsceperit: et: Qui scandalizáverit, extrémá patiéitur. Si ergo Deus ita gáudet de párvulo qui repértus est, cur tu despicias eos quos Deus tam sollice curat, cum oportéret ánimam ipsam trádere pro uno ex párvulis istis? Tanta quippe est Deo cura de ánimá, ut ne Filio quidem suo pepérecerit. Quare, óbsecro, primo dilúculo, cum a domo exiérimus, hunc unum scopum habeámus et hanc praecípue sollicitúdinem, ut periclitántem eripiámus. Non loquor hic de sensíbili perículo; hoc enim ne periculum quidem est: sed de perículo ánimae, quod homínibus parat diábolus.

LECTIO VIII.

Improbis, inquis, difícilé tolerátur. Atque ideo debes illi amóre iungi, ut eum a vítio remóveas, ut convértas et ad virtútem redúcas. At non obtémperat, inquis, neque consílium admíttit. Unde hoc nosti? An exhortátus es et emendáre studuísti? Hortátus saepe sum, inquis. Quóties? Saepius: semel et íterum. Idne saepius vocas? Etiámsi per totam vitam id fecísses, nec defícere, nec desperáre oportébat. Non vides quómodo nos Deus semper hortátur per Prophétas, per Apóstolos, per Evangelistas? Quid igitur? Num recte operámur? Num in ómnibus obtemperámus? Mínime. Num ideo finem fecit admonéndi?

LECTIO IX.

Nihil quippe tam pretiosum est quam anima: quid enim prodest homini, si mundum universum lucrétur, animae vero suae detrimentum patiátur? Verum omnia pervértit et deiécit pecuniarum amor. Deique timórem decússit, sicut tyránnus arcem sic ánimas ócupans. Idéirco et filiórum et nostram negligimus salutem. Hinc magna insipiéntia: Hinc líberi servis vilióres fiunt. Ecquid de servis loquor? Mulum si quis habeat multum curat ut agásonem illi óptimum provideat, non improbum, non furácem, non temuléntum, non artis suae imperítum: si autem filio paedagógum dare opus sit, casu et sine deléctu óbviúm quemque excípimus: etsi hac arte nulla sit maior. Quid par illi arti, quae dirigéndae animae et efformándae iúvenis menti et índoli incúmbit? Qui tali instrúctus est facultáte, plus diligéntiae exhibeat opórtet, quam quivis pictor aut statuárius.

ANTIPHONAE.

In utrisque Vesp. Ant. Qui suscepit unum párvulum talem in nómine meo, me súscepit. Allelúia.

Ad Bened. Ant. Beáti mites, quóniam possidébunt terram: beáti misericórdes, quóniam misericórdiam consequéntur: beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Allelúia.

DIE 26 APRILIS

IN FESTO

BEATI IOANNIS BOSCO CONFESSORIS

MISSA.

INTROITUS. III, *Reg.* 4, 29. Dedit illi Deus sapiéntiam et prudentiam multam nimis, et latitúdinem cordis quasi arénam, quae est in líttore maris. Allelúia, Allelúia.

Ps. CXII. I. Laudáte púeri, Dóminum, laudáte nomen Dómini. Glória Patri.

ORATIO.

Deus qui Beátum Ioánnem Confessórem tuum adolescentium Patrem et Magístrum excitásti, ac per eum, auxiliatrice Vírgine María, novas in Ecclesiá tua famílias floréscere voluísti; concéde, quaesumus, ut eodem caritátis igne succénsi, ánimas quaérere, tibi-que soli servíre valeámus. Per Dóminum.

Lectio Epístolae B. Páuli Apóstoli ad Philippenses.

(Philipp. IV, 4-7).

Fratres, Gaudéte in Dómino semper: iterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil solliciti sitis; sed in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiarum actiόne, petitiόnes vestrae innotéscant apud Deum. Et pax Dei quae exúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intelligéntias vestras in Christo Jesu. De cétero, fratres, quaecúmque sunt vera, quaecúmque pudíca: quaecúmque iusta, quaecúmque sancta, quaecúmque amabilia; quaecúmque bonae famae, si qua virtus, si qua laus disciplínae, haec cogitáte. Quae et didicístis, et accepístis, et audístis, et vidístis in me, haec ágite: et Deus pacis erit vobíscum.

Alleluia, Alleluia. *ŷ*) Ps. LXXVII, 8-9. Filii, qui nascéntur et exúrgent, et narrábunt filiis suis ut ponant in Deo spem suam et non obliviscántur óperum Dei et mandáta eius exquirant. Alleluia. *ŷ*) Ps. XXXV, 9. Inebriabúntur ab ubertáte domus tuae: et torrénte voluptátis tuae potábis eos. Alleluia.

In Missis votivis extra Tempus Paschale dicitur:

GRADUALE. Ps. XXXI, 8. Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris, firmábo super te óculos meos. *ŷ*) Laetámini in Dómino et exultáte iusti, et gloriámini omnes recti corde.

Alleluia, Alleluia. Ps. LI. Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dei, sperávi in misericórdia Dei in aetérnum. Alleluia.

Post Septuagesimam omissis Alleluia et Versu sequenti, dicitur:

Ps. I, 2-3-5. In lege Dómini fuit volúntas eius, et in lege eius meditábitur die ac nocte.

ŷ) Tamquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum: quod fructum suum dabit in témpore suo.

ŷ) Et fólium eius non défluet: et ómnia quaecúmque fáciat semper prosperabúntur.

Sequéntia Sancti Evangélíi secúndum Matthaéum.

MATTH., XVIII. 1. 5.

In illo tēpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicētes: Quis putas maior est in regno caelórum? Et ádvocans Jesus párvulum statuit eum in médio eórum, et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnū caelórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in regno caelórum. Et qui suscepérit unum párvulum talem in nómine meo me súscipit.

OFFERTORIUM. *Ps. XXXIII, 12.* Veníte, filii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. Allelúia.

SECRETA.

Súscipe, Dómine, oblatiónem mundam salutáris Hóstiae et praesta, ut te in ómnibus et super ómnia diligētes, in glóriæ tuæ laudem vívere mereámur. Per Dóminum.

COMMUNIO.

Rom., IV, 18. Contra spem in spem crédidit, ut fieret pater multárum géntium, secúndum quod dictum est ei. Allelúia.

POSTCOMMUNIO.

Córpore et Sanguinis tui, Dómine, mystério satiátis, concéde, quaesumus; ut intercedēte Beáto Ioánnē Confessóre tuo, in gratiárum semper actióne maneámus. Qui vivis.

ELOGIUM IN MARTYROLOGIO.

Augústae Taurinórum, natális Beáti Ioánnis Bosco, Confessóris, Societátis Salesiánae ac Institúti Filiárum Mariæ Vírginis Auxiliátricis Fundatóris, animárum zelo, et Fidei propagándae conspícu, quem Pius XI anno millésimo nongentésimo vigésimo nono Beatórum fastis adscrípsit.

TAURINEN.

Beatorum Albo nuper adscripto Ioanne Bosco Piae Societatis Salesianae et Instituti Filiarum Mariae Auxiliatricis Fundatore, in votis erat Rectoris Majoris eiusdem Societatis ut Festum supradicti Beati Calendario et Proprio Instituti diei 26 mensis Aprilis insere-retur sub ritu duplici II classis cum Officio et Missa propriis, quorum schema S. Rituum Congregationis revisioni humiliter subiectum est.

Cum igitur ad iuris tramitem E.mus et Rev.mus D.nus Alexander Card. Verde, Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, praedictum Officium cum Missa et Ellogio in Martyrologio in honorem Beati Ioannis Bosco, Confessoris, proposuerit, E.mi et R.mi Patres, sacris tuendis Ritibus praepositi, audito R. P. D. Carolo Salotti Sanctae Fidei Promotore Generali, reque mature perpensa rescibendum censuerunt: pro gratia et ad E.mum Ponentem cum Promotore Generali Fidei. Die 7 Januarii 1930.

Eiusmodi Officii et Missae necnon Ellogii supradicti revisione peracta, hisque omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per eiusmodi Fidei Promotorem Generalem relatis, Sanctitas Sua sententiam sacri ipsius Consilii ratam habens, suprascriptum Officium Proprium cum Missa et ellogium in Martyrologio adprobavit, atque in Festo Beati Ioannis Bosco die 26 Aprilis sub ritu duplici II classis ab universo Clero Piae Societatis Salesianae et ab Instituto Filiarum Mariae Auxiliatricis quotannis adhibendum benigne concessit: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 15 Januarii 1930.

C. Card. LAURENTI

S. R. C. Praefectus.

(L. ✠ S.)

PHILIPPUS DI FAVA, *Substitutus.*